

Parlament de l'antic alumne Hector Balasch

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2013**

Barcelona, 30 de novembre del 2013

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Benvolguts graduats, rector, presidenta del Consell Social, professors, familiars i altres acompanyants,

És un honor per a mi poder dirigir-vos unes paraules aquest vespre.

Fa dos anys em trobava en aquest mateix espai escoltant diferents discursos. En aquell cas era jo qui em graduava. Aquest cap de setmana he volat cap aquí, cap a Barcelona, per compartir amb vosaltres quatre conceptes que han influït molt en la meua vida: bona sort, canvi, riscos intel·ligents i persones.

Des de petit sempre m'ha apassionat la ciència i la tecnologia. Sempre he volgut treballar en una indústria que impactés en molts sectors i en moltes persones alhora. Internet, des de la seva aparició, ha revolucionat el món. Porto dos anys i mig vivint a Irlanda i treballant al sector tecnològic; probablement en una de les millors empreses del món.

Sense els conceptes dels quals avui parlo, segurament no seria jo qui us donaria l'*speech*. O potser sí. Qui sap.

El primer concepte diferencia la sort de la bona sort. Penso que la sort ve donada i la bona sort se la fa un mateix. Molta és la gent que vol tenir bona sort, però pocs són els que van a buscar-la. La bona sort requereix autoconeixement, esforç, convicció, planificació i relacions.

Per crear-me la bona sort d'arribar on sóc avui, he hagut d'entendre'm plenament i veure quines són les meves passions i motivacions, on destaco i on tinc mancances. Sempre he potenciat les aptituds en les quals he destacat naturalment i les he dirigit cap a les meves passions. Mai no he volgut estar en un treball que no m'agradés només pel fet que m'aporta estabilitat. Quan ho he fet, ha sigut només temporal i ho he utilitzat com a pont per arribar al meu objectiu. Escolliu sempre el que us motiva, tenint en compte les realitats del mercat.

El segon concepte tracta sobre el canvi. Si alguna cosa he après durant aquests tres anys treballant al sector tecnològic és que el canvi succeeix molt ràpid. Molts cops no en som conscients i ens atrapa. Durant aquesta última dècada hem pogut veure clars exemples d'empreses tecnològiques que han passat de ser pioneres i

dominants en certs àmbits a perdre notorietat o fins i tot han arribat a desaparèixer. Personalment, sempre he intentat mantenir-me competitiu i valuós. Quan ha calgut, he intentat acompanyar el canvi amb flexibilitat i optimisme.

Com a persones, ens resistim al canvi degut al fet que ens acomodem en el que ens és conegut. El canvi implica explorar àrees molts cops desconegudes i una inversió de temps i d'esforç considerable. Tot canvi comporta noves oportunitats i amenaces. Tota moneda té dues cares. Molts cops els canvis es poden percebre amb antelació; normalment hi ha senyals que ho anticipen. Un cop el canvi arriba podeu decidir no acceptar-lo, però correu el risc d'extingir-vos. Si no canvieu, algú altre ho farà per vosaltres.

El tercer concepte tracta sobre el risc. Fins ara heu estat exposats a un entorn universitari amb unes regles molt concretes. Tot ha sigut relativament estable i conegut. Els límits han estat ben definits i se us ha avaluat des d'un punt de vista molt objectiu. D'ara en endavant la incertesa vers les coses augmentarà. Les regles que defineixin l'èxit seran múltiples i moltes, vàlides.

L'ecosistema que us ha envoltat durant els últims anys ha penalitzat fallar degut al fet que sempre heu pogut veure la solució prèviament a examinar-vos.

Si d'aquí a un temps mireu enrere i considereu que no heu fallat mai, molt probablement no us esteu acostant a l'essència del que us apassiona. Fallar és important, ja que és part del procés d'aprenentatge. La clau no rau a evitar el risc, sinó a prendre riscos intel·ligents. Una partida de pòquer n'és un bon exemple.

Si executar una decisió comporta la pèrdua d'una mica de temps, diners o experimentar poc malestar transicional, tireu endavant. Si al contrari, implica perdre tots els vostres diners o patrimoni, la vostra dignitat o qualsevol cosa que pugui acabar la vostra carrera, retireu-vos.

L'últim concepte tracta sobre les relacions personals, que d'ara en endavant es faran cada cop més importants.

Som el reflex de la nostra família, dels nostres amics i de les persones que han influït en la nostra vida. En general, de tothom qui ens ha envoltat. Si en algun moment voleu canviar qui sou, rodegeu-vos de les persones que us agradaria ser i valoreu la influència que aquestes tenen sobre vosaltres.

Les persones controlen els recursos, les oportunitats i la informació. Aquestes oportunitats no ens esperen onejant al cel. De fet, moltes d'aquestes van unides a persones. Molts cops, quan busquem una oportunitat, implícitament estem buscant una persona.

Les regles i les normes que heu après durant aquests anys d'estudi us poden ajudar a progressar linealment tant al mercat laboral com a la vida personal. Les persones que coneixereu poden fer que aquesta progressió sigui exponencial. La vostra xarxa de relacions us serà molt útil d'ara en endavant i el seu ús depèn exclusivament de vosaltres.

No oblideu de mostrar agraïment a tothom qui us ha donat suport per arribar fins aquí: els vostres familiars, professors, amics i altres companys amb els quals avui compartiu aquest acte. Segurament també heu compartit amb ells apunts, vacances, sopars i nits de festa.

D'ara en endavant sou lliures d'anar cap a on vulgueu. No desaprofiteu el vostre temps vivint la vida que altres voldrien per a vosaltres. Recordeu, *Pompeus*: bona sort, canvi, riscos intel·ligents i persones.

Gràcies, i fins aviat.

